

Beszámoló

Azt már rég tudtam, hogy az idő körülöttünk (belső óráról beszélek, a szubjektív időről) egyre gyorsul - már-már logaritmikus görbe mentén rohan - de azt nem, hogy egy év tényleg ilyen hamar eltelik.

A nyári időszakot kivéve, amit kevés pihenéssel és koncertezéssel töltöttem, augusztus 20-tól a mai napig folyamatosan próbán voltam/vagyok. A Sardar Tagirovsky által rendezett Zongotának fogtunk neki még tavaly májusban. A próbafolyamat egy nagy utazás volt, szöveges előadásnak indult, aztán következő évad elején átalakult valami olyan színházi örületté, amit a mai napig nem sikerült teljesen megértenem, de nagyon lehet hinni benne.

A Zongotával párhuzamosan elkezdődött egy próbafolyamat a sepsiszentgyörgyi M-Studiónál, amit Radu Afrim rendezett, amiben én zeneszerzésre lettem felkérve. A projekt az Andrei Muresanu színházzal való kollaborálásként kellett volna elkészülnön, de egyeztetési problémák miatt sajnos leállt.

Következő munkám Igor Bauersima: „Norway.today” című két szereplős darabja volt Kövesdy István rendezésében. Színészként és zeneszerzőként vettem részt benne. A próbafolyamat nagyon felszabadító volt, nagyon sok színészi ösztön felébredt bennem, na nem aludtak azok annyira, csak kaptak egy kis dopamint. Nagyon jó találkozás volt (számomra eddig) új kollégámmal, Vass Zsuzsival és Kövesdyvel, akivel már többször dolgoztam.

A Zakariás Zalán rendezte „Pérez az égből” című, szilveszteri előadásnak szánt produkcióban eredetileg nem voltam kiosztva, csak a finálé dalt kellett elkészítenem, aztán mégis úgy alakult, hogy játszottam is benne.

Az évad egyik legizgalmasabb előadása, számomra, az „A városok dzsungelében” címet viseli, Brechtől, amit Porogi Dorka rendezett. Egy nagyon nehéz szöveg, kapaszkodók nélkül. Embert és társulatot próbára tevő folyamat volt.

Legutóbbi bemutatóm színészként az „Évforduló” volt, Alexandru Dabija rendezése. Egy nagyon kedves pacákat kellett játszanom, egy pincért, akinek költészet minden szava.

Az ösztöndíjam lejártá előtti napon újabb bemutatóm lesz: a „Vakok”, a Kolozsvári Állami Magyar Színházban, május 17-én. Nagy Botond rendező mellett a zeneszerzés és a sound design a feladatom.

A 2016-os év volt az eddigi legsűrűbb évem. A ösztöndíj élhetőbbé tette ezt a rohanást, amiben voltam/vagyok.